

COLUMN HUGO VAN DER POEL

Wet-houder



De wethouder Sport is hoeder van de gemeentelijke sportwet

Hugo van der Poel is directeur van het Mulier Instituut

Wat doet een wet-houder als hij wethoudt? Houdt hij van de wet, houdt hij zich aan de wet of handhaaft hij de wet? Het is fijn als een wet-houder dat alle drie doet. Maar wat doet een wethouder Sport? Er is geen sportwet, dus hoe gaat hij wet-houden? Je hoopt dat zo iemand van sport houdt, ook al heeft hij daar geen wettelijke opdracht toe. Iemand die allerlei andere wetten en regelgeving – Wet Markt en Overheid, regels met betrekking tot paracommercialisme of schenkebeleid, enzovoort – in de sport gaat toepassen en handhaven, daar kunnen we natuurlijk niet tegen zijn. Maar dit is niet het eerste waar je aan denkt bij een wethouder Sport.

Sport behoort tot de gemeentelijke autonomie. Je zou dat kunnen interpreteren als de mogelijkheid als gemeente om een eigen 'wet' voor de sport op te stellen. De wethouder Sport is dan de hoeder van de gemeentelijke 'sportwet', laat ons zeggen: de wijze waarop de gemeente 'de sport' lokaal wenst te regelen. Dat regelen begint bij de definitie of afbakening van 'sport': Waarover gaan het gemeentelijke sportbeleid en de wethouder Sport, en waarover niet? Bridge? Golf? Klimhallen? Talentontwikkeling? Gezonde schoolpleinen? Bewegingsonderwijs? Scouting? Sportieve kinderopvang? Informele loopgroepen? Zzp'ers met bootcampactiviteiten in het stadspark?

Sportbonden hoeden de regels van een specifieke sport. Zo regelt de KNVB hoe we (competitief) voetballen in Nederland, de Nevobo hoe we (competitief) volleyballen en de Nederlandse Bridge Bond hoe we (competitief) bridgen. Bonden zijn de wethouders van hun activiteit: zij formuleren de spelregels (de 'wet'), houden de clubs

en spelers aan die regels en straffen overtreders. Die spelregels maken het ook mogelijk om helder te definiëren wat een voetballer, volleyballer of bridger is, wat een voetbalveld is, een voetbalwedstrijd, enzovoort.

De wethouder Sport heeft geen directe taak waar het gaat om het regelen van de diverse takken van sport. Sterker nog: we kunnen niet hebben dat de wethouder van gemeente A zich gaat bemoeien met hoe je voetbal speelt en spelregels handhaaft op christelijke grondslag, en die van gemeente B met hoe je dat doet op islamitische of liberale of Schuddebuikseveense grondslag, want dan wordt een eerlijke competitie onmogelijk en is voetbal geen voetbal meer. De wethouder Sport opereert niet op sporttakniveau, maar op het generieke niveau van 'sport', waarbij het, nogmaals, aan de gemeente zelf is te bepalen wat de gemeente daartoe rekent, en wat niet.

Hier wordt het interessant. Voor NOC*NSF is bridge een sport, voor het Europese Hof is bridge geen sport. Deze partijen hebben elk hun eigen afweging gemaakt, bij afwezigheid van een sportwet die definieert wat sport is en wat niet. De gemeente kan op grond van haar eigen afweging bepalen of de wethouder Sport wel of niet iets moet met bridge en, zo ja, wat dan. Natuurlijk zouden de bridgers – en de sportvissers, golfers en karters – wel graag in de nota van toelichting lezen waarom hun activiteit wel of niet als sport wordt aangemerkt in gemeente C, en wat voor gevolgen de gemeente aan een eventuele status als sport wenst te verbinden.